

Man stred altsaa til Omvalg paa 1 Medlem. Der afgaves ialt 68 Stemmesedler, hvoraf 26 vare blanke. Tilbage bleve saaledes 42 Stemmesedler, der alle vare gyldige, og afgjorende Flertal var altsaa 22.

Valgt blev Steenstrup med 42 Stemmer

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 9 Medlemmer til et Udvalg angaaende: Forslag til Lov om Tilsyn med Salg af Levnetsmidler.

Dette Valg foretoges efter Reglerne for Forholdstalsvalgmaaden paa Begjæring af de samme Medlemmer, der havde forlangt det ved de tidligere foretagne Valg.

Der afgaves 86 Stemmesedler, og da der skulde vælges 9 Medlemmer, var Forholdstallet altsaa 9.

Valgte bleve samtlige 9 Medlemmer i følgende Orden: Busk, Buch, Koch, Stürup, Madsen, Bajer, Leth, H. Steffensen og Chr. Jensen. Efter de Valgte havde Christiansen 4 Stemmer; een Stemmeseddel var udtømt, da den kom til Dplæsning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af: Forslag til Lov om Bands Afledning og Afbenyttelse.

Indenrigsministeren (Steel): Endskjönt det ærede Medlem, der igaar ved denne Sags Behandling senest havde Ordet (Ingerslev), talte væsentlig i Retning af Forsvar for det nærværende Lovudkast og søgte at imødegaa de Indvendinger, der ere reiste imod det, har jeg dog troet, at det paa Sagens nuværende Standpunkt var rigtigt, at ogsaa min Stemme hørtes. Jeg tør da sige, at det ved Bedømmelsen af Lovforslaget i det Hele er rigtigt at tage Hensyn til de Forhold og Omstændigheder, under hvilke det er fremkommet, og det Tidspunkt, paa hvilket det er fremkommet. Det er jo bekendt, at vor Lovgivning paa dette Omraade allerede er temmelig gammel, og at der i den forløbne Tid er foregaaet betydelige Fremskridt i vort Landvæsen, at Landbruget siden den Tid har taget et saa betydeligt Opving, at det maa erkendes, at Anordningen af 1846, som giver de væsentligste Bestemmelser, og den senere Lov af 1859 ikke har holdt Skridt med den Udvikling, Landbruget har havt. Det er ønskeligt, at der gives flydigere og mere udtøm-

mende Regler med Hensyn til Spørgsmaalet om Bands Afledning, for at de store Kapitaler, der i det Tidrum, der er forløben, siden den sidste Bandasledningslov udkom, have fundet Anvendelse til Forbedring af Jordens Kultur, kunne komme til fuld Nytte, hvilket igjen er betinget af, at de Eindringer, der reise sig for, at Jorden kan komme til at give god Rente i Forhold til de anvendte Beføstninger, hæves og fjernes. Og her præsenterer sig da i første Række det stabelige Band som Noget, der maa staffles til Side; men det er ikke blot i Materien om stabeligt Bands Afledning, at nye Bestemmelser ere fornødne; det Samme er Tilfældet, hvor der er Tale om Bands Afbenyttelse til Forøgelse af Frugtbarheden af de Jorder, der allerede ere under Brug, eller hvor man ved Bands Afbenyttelse kan inddrage store næsten til ingen Nytte henliggende Arealer under Agerbruget og derved udvide Virksomheden for Landbostanden. Det er i Serdeleshed i sidste Henseende, at det nyeste Hedeelskab har Krav paa stor Anerkjendelse, og det skyldes dets Virksomhed, ikke alene at der er gjort væsentlige Forsøg, ja mere end Forsøg paa Anvendelse af de righoldige Bandleb i Sjælland især i den sydvestlige Del deraf, men ogsaa, at Befolkningen i det Hele har faaet Syn paa den Nytte, en rigtig Anvendelse af Blandet kan have for Agerbrugets Ophjælpning i det Hele. Det er da ogsaa fra dette Selskab, at Initiativet er taget til den Bevægelse, der har fundet sit Udtryk i nærværende Lovudkast, idet der fra Selskabet er indkommet et Andragende til Regeringen om, at den vilde tage under Overveielse, om ikke det Tidspunkt maatte være kommet, da det vilde være rigtigt at underkaste hele den herhenhørende Lovgivning en Revision. Regeringen tog strax Sagen i sin Haand, og man begyndte med at indhente Erklæringer fra mange forskjellige Autoriteter og ogsaa fra Private omkring i Landet, Erklæringer fra Amtmænd og Amtsraad, Landhusholdningselskaber m. v. og Andre, der ifølge deres Stilling maatte antages at have Indsigt i disse Forhold. De indkomne Erklæringer vare noget forskellige. Medens man i Sjælland i det Hele, og navnlig i de Egne, der ere gjennefskaarne af Bandleb, tillagde Sagen den allerførste Betydning, var der Egne, især paa Nerne, og jeg kan nævne Egne som Lolland og Falster, hvor der ikke er synderlige Bandleb, og der er ogsaa Egne paa Sjælland, hvor man ikke tror, at der er saa stor Opfordring til at beskæftige sig med denne Materie. Det Indtryk, Regeringen imidlertid fik af de indkomne Erklæringer i deres Helhed, var, at det vilde være rigtigt at opretholde Sagen, og at det var en Underfølgelse værd, om der ikke paa dette Omraade i Interesse af vort Landbrug i det Hele taget maatte foretages nye Regler. Til det Niemed blev der i 1876 nedsat en Kommission, sammenfat af praktisk og theoretisk uddannede, anerkjendte